

Sygn. akt III AUa 103/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Marek Żurecki
Protokolant	Beata Przewoźny

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. D. (W. D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanego (...) S. A. w T.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

z dnia 23 sierpnia 2012r. sygn. akt X U 1659/12

zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 i oddala odwołanie.

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Procek /-/SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 103/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2012 roku, sygn. akt X U 1659/12 Sąd Okręgowy-Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach, w punkcie 1 zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 30 kwietnia 2012 roku - na mocy której stwierdzono, że w okresie od dnia

1 kwietnia 2005 roku do dnia 17 marca 2006 roku ubezpieczony W. D. nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek

(...) S.A. - w ten sposób, że ubezpieczony W. D. jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek (...) SA w T. podlegał

z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu

i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2005 roku do 31 października 2005 roku. Natomiast w punkcie 2 tego wyroku oddalił odwołanie w pozostałej części.

Na podstawie akt ubezpieczeniowych oraz dokumentów złożonych przez ubezpieczonego i jego wyjaśnień, Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony W. D. w dniu 1 kwietnia 2005 roku zawarł umowę zlecenia z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w T.. Na podstawie § 1 umowy spółka zleciła mu wykonanie w sposób samodzielny, bez nadzoru i kierowania z jej strony, prac polegających na informowaniu potencjalnych klientów o oferowanych przez GESTIO usługach i produktach. Według ustaleń tego Sądu za wykonanie pracy zleceniobiorca stosownie do § 3 umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku otrzymać miał wynagrodzenie

w wysokości brutto 26,00 zł miesięcznie, przy czym wynagrodzenie płatne było po odebraniu wykonanej pracy, na podstawie wystawionego przez zleceniobiorcę rachunku.

Dalej Sąd I instancji wskazał, że z tytułu zwartej umowy zlecenia ubezpieczony od dnia 1 kwietnia 2005 roku do dnia 17 marca 2006 roku został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych przez płatnika (...) S.A. Z tytułu umowy zlecenia płatnik wykazał podstawy wymiaru składek w wysokości: od kwietnia 2005 r.

do października 2005 r. – 26,00 zł, od listopada 2005 r. do marca 2006 r. – 0,00 zł.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że ubezpieczony prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu w okresie objętym skarżoną decyzją dokonał zgłoszenia tylko do ubezpieczenia zdrowotnego. Następnie w dniu 1 listopada 2005 roku ubezpieczony zawarł umowę o pracę nakładczą z (...) Spółką z o.o.

z siedzibą w K..

Przytaczając wyjaśnienia ubezpieczonego Sąd I instancji wskazał, że ze spółką (...) łączyło go kilka umów – najpierw umowa zlecenia, potem umowy o pracę nakładczą. W ramach umowy zlecenia ze spółką (...) zajmował się przygotowaniem materiałów reklamowych i adresowaniem kopert oraz wysyłaniem tych materiałów do potencjalnych klientów. Od dnia 1 listopada 2005 roku nie wykonywał już zlecenia na rzecz (...) S.A. bowiem wykonywał pracę nakładczą na rzecz (...) Sp. z o.o.

Dokonując rozważań prawnych Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych

w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 października 2005 roku oraz art. 68 ust. 1

pkt 1 tej ustawy, uznając, że ubezpieczony W. D. jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek (...) SA w T. podlegał z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu jedynie od dnia 1 kwietnia 2005 roku do 31 października 2005 roku.

Motywuując swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, że w rozpoznawanej sprawie organ rentowy nie wykazał aby zleceniobiorca w okresie do końca października tytułem zawartej umowy zlecenia nie otrzymywał wynagrodzenia za wykonanie zlecenia. Sąd ten podniósł, że ubezpieczony przedstawił umowę zlecenia z której wynika, że zobowiązał się do wykonywania zlecenia za wynagrodzeniem wynoszącym 26,00 zł brutto miesięcznie i od takich kwot odprowadzone zostały przez płatnika, do należności za październik 2005 rok, składki ubezpieczeniowe.

Zdaniem Sądu I instancji niezasadnym jest uznanie, iż umowa zlecenia pomiędzy ubezpieczonym a (...) S.A. z siedzibą w T. nie rodzi skutków

w postaci zastosowania przepisów o podleganiu jednocześnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu przez osoby prowadzące jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą – w okresie od dnia 1 kwietnia 2005 roku

do dnia 31 października 2005 roku. Organ rentowy nie wykazał bowiem według tego Sądu, aby w tym okresie ubezpieczony nie wykonywał pracy i umowa nie była realizowana.

W dalszej kolejności Sąd Okręgowy podkreślił, że z jego ustaleń wynika, iż ubezpieczony zawarł umowę zlecenia i wybrał ją jako tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym. Skutkiem tego jego składki na ubezpieczenia społeczne ulegały znacznemu zmniejszeniu. Przy czym Sąd ten podkreślił, że możliwość taka wynikała wprost z przepisów ustawy systemowej, a obowiązujące w okresie od dnia 1 kwietnia 2005 roku do dnia 31 października 2005 roku regulacje tej ustawy nie wyznaczały granic przychodu z umowy cywilnoprawnej – zlecenia umożliwiającego skorzystanie z wyboru tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Odnosząc się natomiast do wejścia w życie w dniu 1 listopada 2005 roku art. 9 ust. 2a ustawy systemowej oraz niewykonywaniem już po dniu 1 listopada 2005 roku przez ubezpieczonego umowy zlecenia (płatnik od listopada 2005 r. do marca 2006 r. deklarował z tytułu umowy zlecenia podstawę składki 0,00 zł) brak podstaw do podlegania przez ubezpieczonego obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia od dnia 1 listopada 2005 roku.

W związku z powyższym Sąd I instancji na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy.

Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w zakresie punktu 1, apelujący zarzucił mu:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego a przez to błędną jego ocenę prowadzącą do przyjęcia, że ubezpieczony w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 31 października 2005 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek (...) S.A.,
2. naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r., nr 11, poz. 74 z późn. zm.) wyrażające się w stwierdzeniu podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia w okresie od kwietnia 2005 r. do października 2005 r., a w konsekwencji w przyznaniu ubezpieczonemu, w odniesieniu do tych okresów prawa wyboru tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w sytuacji gdy wadliwa (zawarta w celu obejścia prawa) umowa zlecenia nie stanowi uprawnionego tytułu podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Uzasadniając wniesiony środek odwoławczy organ rentowy wskazał, że z tytułu umowy zlecenia wykazywane za ubezpieczonego podstawy wymiaru składek wynosiły od kwietnia 2005 roku do października 2005 roku – 26 zł, od listopada 2005 roku do marca 2006 roku – 0 zł. Przy czym podkreślił, że w tym samym czasie z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła od 1391,12 zł do 1.517,17 zł.

Apelujący zwrócił uwagę, że wolą ustawodawcy, począwszy od 1 listopada 2005 roku prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą, który zawarł umowę zlecenia (umowę o świadczenie usług) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom z tytułu tej działalności jeżeli z tytułu umowy podstawa wymiaru składek jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność. Skarżący wskazał, że Sąd I instancji pomimo odnotowania powyższego faktu, nie ocenił – przez pryzmat – celu działań ubezpieczonego, który od 1 listopada 2005 roku podjął zatrudnienie jako wykonawca umowy nakładczej.

Organ rentowy powołując się na wyrok tutejszego Sądu Apelacyjnego z dnia 7 października 2009 roku, sygn. akt III AUa 1791/09, podniósł, że ustalanie przez strony umowy zlecenia niskiego wynagrodzenia uzasadnia wniosek, iż celem zawarcia umowy było uzyskanie drugiego tytułu podlegania

ubezpieceniom społecznym umożliwiającego opłacanie składek bez ograniczeń w zakresie minimalnej podstawy ich wymiaru. Dlatego zdaniem apelującego skoro celem zawarcia umowy było skorzystanie przez ubezpieczonego z możliwości obniżenia kosztów prowadzonej działalności, to taka czynność nie może stanowić tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi.

W odpowiedzi na powyższą apelację ubezpieczony wniósł o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przyjmując, iż opisana wyżej umowa o świadczenie usług została zawarta i była wykonywana w spornym okresie w celu obejścia prawa, ponieważ miała służyć wyeliminowaniu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, Sąd Apelacyjny uznał, że apelacja organu rentowego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 tekst jednolity, dalej jako ustawa systemowa) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

Z kolei według art. 9 ust. 2 ustawy systemowej, osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym z kilku tytułów, o których mowa w art.6 ust.1 pkt 2, 4 – 6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Natomiast na wniosek osoby ubezpieczonej może ona być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych wszystkich tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń.

Istotna zmiana w przepisach ustawy systemowej została wprowadzona ustawą z dnia 1 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2005r., Nr 169, poz.1412), którą z dniem 1 listopada 2005 r. dodano art. 9 ust.2a stanowiący, iż osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia – prowadzące jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych – podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu umowy zlecenia podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej daną osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących działalność gospodarczą.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie – biorąc za podstawę ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny – należało uznać, iż u podstaw zawarcia przez ubezpieczonego umowy zlecenia leżało doprowadzenie do zbiegu tytułów ubezpieczenia, wyłączającego obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu działalności gospodarczej oraz skrajne zaniżenie podstawy wymiaru składek z tytułu pracy wykonywanej w ramach umowy zlecenia.

Wskazać należy, iż ubezpieczony w swych wyjaśnieniach podał, że ze spółką (...) łączyło go kilka umów – najpierw umowa zlecenia, potem umowy o pracę nakładczą. Na podstawie umowy zlecenia zawartej w dniu 1 kwietnia 2005 roku ustalono, iż wynagrodzenie wynosić będzie 26,00 zł brutto miesięcznie. Przy czym od dnia 1 listopada 2005 roku ubezpieczony nie wykonywał już przedmiotowej umowy zlecenia, ale pracę nakładczą na rzecz (...) Sp. z o.o.

Istota umowy o świadczenie usług, w oparciu o normę art. 750 w zw. z art. 734 i 735 k.c. polega na tym, iż przyjmujący zlecenie (zleceniobiorca) zobowiązuje się do wykonania za wynagrodzeniem określonej czynności faktycznej dla dającego zlecenie (zleceniodawca).

Tak więc, celem tej umowy, czyli jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem (określanym tradycyjnie w nauce prawa terminem *causa*), jest świadczenie usług (pracy) na rzecz zleceniodawcy za wynagrodzeniem. W ocenie Sądu Apelacyjnego, zasada kauzalności stanowi skuteczny środek kontroli w zakresie prawidłowości dokonywania czynności prawnych, pozwalających na wybór tytułu ubezpieczenia.

Do umowy o świadczenie usług - co oczywiste - mają zastosowanie wprost przepisy zarówno art. 58 k.c., jak i 83 k.c.

Zgodnie z normą art. 58 k.c., jakakolwiek czynność prawna:

- 1) nie może być sprzeczna z ustawą,
- 2) nie może mieć na celu obejścia ustawy,
- 3) nie może być sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W razie naruszenia tych zakazów czynność jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inne (łagodniejsze) konsekwencje.

Czynność prawna - w tym przypadku umowa - jest sprzeczna z ustawą w sytuacji, gdy nie została zawarta i nie jest realizowana zgodnie ze swym społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.

Wbrew temu co twierdzi Sąd Okręgowy, w przedmiotowej sprawie analizowana umowa o świadczenie usług nie została zawarta i nie była przez strony realizowana zgodnie z opisanym wyżej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem. Mimo bowiem, iż tego formalnie nie uzewnętrzniono, to - jak wynika z wyjaśnień samego ubezpieczonego oraz pozostałych okoliczności sprawy - celem tej umowy nie było wykonywanie pracy za wynagrodzeniem, lecz skorzystanie z możliwości obniżenia obowiązków składkowego towarzyszącego prowadzeniu działalności gospodarczej.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania, a zwłaszcza z dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny okoliczności zawarcia przez strony umowy zlecenia, treści tej umowy, sposobu jej realizacji oraz zakończenia jej wykonywania z dniem 1 listopada 2005 roku, wynika jednoznacznie, że spółka (...) S.A. nie była faktycznie zainteresowana wykonywaniem umowy przez W. D., a tylko umożliwieniem mu uzyskania drugiego tytułu do ubezpieczeń społecznych, umożliwiającego opłacanie składek w zakresie minimalnej podstawy wymiaru składek.

Trudno bowiem przyjąć, iż ubezpieczony zawarł umowę zlecenia by świadczyć pracę i osiągać z tego tytułu dodatkowy przychód, skoro już w samej umowie zastrzeżono, iż za wykonywaną pracę będzie uzyskiwać przychód jedynie w wysokości 26,00 zł brutto miesięcznie.

Przy ocenie tej umowy należy mieć na względzie, że została ona zawarta tylko w celu obejścia przepisów ubezpieczeniowych i wybrania tytułu ubezpieczenia, w którym podstawa wymiaru składek jest znacznie niższa (por. ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz pod red. B. Gudowskiej i J. Strusińskiej-Żukowskiej, C.H. BECK, W-wa 2011, str.257). Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy zawiera jedynie pozór zgodności z ustawą. Chodzi tu o indywidualny, uzgodniony cel czynności prawnej (z reguły umowy), znany obu stronom tej czynności (por. Z. Radwański (w:) System Prawa Prywatnego, t. II, s. 228; M. Safjan (w:) Kodeks cywilny..., red. K. Pietrzykowski, 1.1, 2005, s. 257; R. Trzaskowski, Granice swobody..., s. 248; M. Gutowski, Nieważność..., s. 224). Przez cel należy rozumieć przyszły stan, którego osiągnięciu służy czynność prawna.

Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy zawiera treść, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Chodzi tu zatem o wywołanie skutku sprzecznego z prawem (wyroki SN: z dnia 25 listopada 2004 r., I PK 42/04, OSNP 2005, nr 14, poz. 209;

z dnia 25 stycznia 2005 r., II UK 141/04, OSNP 2005, nr 15, poz. 235; z dnia 29 marca 2006 r., II PK 163/05, OSNP 2007, nr 5-6, poz. 71).

Jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2013 roku, sygn. akt I UK 372/12 (LEX nr 1303200, Gazeta Prawna 2013/81/5) zawarcie umowy o pracę nakładczą, w której wykonawca świadczy niewielką ilość pracy, mogło być przed

1 marca 2009 roku (tj. przed dodaniem do art. 9 ustawy systemowej ust. 2b) uznane za obejście prawa w rozumieniu art. 58 § 1 k.c., gdy umowa ta miała na celu niepłacenie wyższych składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia przez ubezpieczonego pozarolniczej działalności gospodarczej.

Analogiczna sytuacja występuje na gruncie niniejszej sprawy, gdyż pomimo tego, że wskazany już wyżej art. 9 ust. 2a ustawy systemowej wszedł w życie dopiero z dniem 1 listopada 2005 roku, to tak jak w przypadku umowy o pracę nakładczą, tak samo w przypadku umowy zlecenia, nie wyklucza to dopuszczalności uznania, iż przed tą datą zawarcie umowy zlecenia mogło mieć na celu obejście prawa w rozumieniu art. 58 § 1 k.c.

W obecnej sprawie nie zakwestionowano samej umowy zlecenia, w szczególności nie stwierdzono jej nieważności ze względu na pozorność oświadczenia woli czy brak wykonywania umowy (art. 83 § 1 k.c.). Problem dotyczył natomiast szczególnej podstawy prawnej decyzji, czyli zastosowania klauzuli nieważności z art. 58 § 1 k.c., która jest szczególna (wyjątkowa), a zarazem szeroka, gdyż ocenie poddaje się skutki różnych zdarzeń i czynności prawnych.

Sprawa nie jest też wyjątkowa, gdyż Sąd Najwyższy potwierdzał już naruszenie przez ubezpieczonych klauzul generalnych i odmawiał ubezpieczenia społecznego z tytułu, który był umawiany, tylko dla instrumentalnego (przedmiotowego) traktowania przepisów o ubezpieczeniu społecznym (por. wyroki: z dnia 9 stycznia 2008 r., III UK 73/07, Monitor Prawa Pracy 2008 Nr 2, poz. 58; III UK 74/07, LEX nr 376437; III UK 75/07, OSNP 2009 nr 3-4, poz. 53 i III UK 77/07, LEX nr 465895; a także z 17 kwietnia 2009 r., I UK 314/08, OSNP 2010 nr 21-22, poz. 272; z 19 stycznia 2010 r., I UK 261/09, LEX nr 577825; z 27 stycznia 2011 r., I UK 191/10, LEX nr 896481).

W związku z powyższym podkreślić należy, że nawet formalnie poprawna realizacja umowy w efekcie może zmierzać do obejścia prawa. To, że praca na podstawie zlecenia była wykonywana i strony dowolnie mogły określać jej zakres, nie eliminuje skutku nieważności takiego zobowiązania, w tym przypadku, jako podstawy ubezpieczenia społecznego. Zdaniem tutejszego Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie umowę zlecenia zawarto wyłącznie w celu niepłacenia wyższych składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, co mogło zostać uznane za obejście prawa. W sprawie však ustalono, że ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą, a umowę zlecenia zawarł na niewielkie wynagrodzenie, aby w efekcie wykorzystać nieprawidłowość regulacji prawnej, co później ustawodawca sam dostrzegł i zmienił dodając art. 9 ust. 2a ustawy systemowej. Trudno podzielić zatem argument ubezpieczonego, że umowę zlecenia zawarł dla uzyskania dochodu, skoro wynagrodzenie było niewielkie i zakończył faktyczne jej wykonywanie zaraz z wejściem w życie nowej regulacji w dniu 1 listopada 2005 r.

Wobec powyższego przyjąć należy, iż zawarcie umowy nazwanej „umową zlecenia” stanowiło obejście prawa, gdyż miało służyć wyeliminowaniu obowiązku składkowego, towarzyszącego prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Zatem, jak słusznie podniósł organ rentowy przedstawiona wyżej umowa o świadczenie usług (zlecenia) była nieważna i nie stanowiła tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym na zasadzie art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 2 in fine ustawy systemowej.

Konkludując, Sąd II instancji uznał apelację organu rentowego za zasadną i na mocy art. 386 § 1 k.p.c, orzekł reformatoryjnie, jak w sentencji.

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Procek /-/SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek